

Zaak T-306/01 R

Abdirisak Aden e.a.

tegen

**Raad van de Europese Unie en Commissie
van de Europese Gemeenschappen**

„Procedure in kort geding — Gemeenschappelijk buitenlands en
veiligheidsbeleid — Sancties tegen Taliban van Afghanistan —
Bevriezing van tegoeden — Spoedeisendheid”

Beschikking van de president van het Gerecht van 7 mei 2002 II-2390

Samenvatting van de beschikking

1. *Kort geding — Vormvereisten — Indiening van verzoeken — Summiere uiteenzetting van aangevoerde middelen — Middelen rechtens, niet uiteengezet in verzoekschrift en in memories — Algemene verwijzing naar andere stukken — Niet-ontvankelijkheid*

(Art. 242 EG en 243 EG; Reglement voor de procesvoering van het Gerecht, art. 104, leden 2 en 3)

2. *Kort geding — Opschorting van tenuitvoerlegging — Voorwaarden — Spoedeisendheid — Ernstige en onherstelbare schade — Bewijslast — Zuiver geldelijke schade (Art. 242 EG; Reglement voor de procesvoering van het Gerecht, art. 104, lid 2)*
3. *Kort geding — Opschorting van tenuitvoerlegging — Voorlopige maatregelen — Wijziging of intrekking — Voorwaarde — Wijziging in omstandigheden — Begrip (Art. 242 EG en 243 EG; Reglement voor de procesvoering van het Gerecht, art. 108)*
4. *Kort geding — Opschorting van tenuitvoerlegging — Voorlopige maatregelen — Voorwaarden — Spoedeisendheid — Ernstige en onherstelbare schade — Inaanmerkingneming van eventuele schade aan derde uitsluitend bij afweging van betrokken belangen (Art. 242 EG en 243 EG; Reglement voor de procesvoering van het Gerecht, art. 104, lid 2)*

1. Daar het niet in acht nemen van de bepalingen van het Reglement voor de procesvoering van het Gerecht een niet-ontvankelijkheidsgrond van openbare orde is, moet ambtshalve worden onderzocht, of de toepasselijke bepalingen van dat reglement zijn nageleefd. Volgens artikel 104, lid 2, van dat reglement moet een verzoek om voorlopige maatregelen een omschrijving bevatten van „de middelen, zowel feitelijk als rechtens, op grond waarvan de voorlopige maatregel waartoe wordt geconcludeerd, aanvankelijk gerechtvaardigd voorkomt”. Artikel 104, lid 3, van het reglement bepaalt, dat het verzoek om voorlopige maatregelen wordt gedaan „bij afzonderlijke akte en met inachtneming van het bepaalde in de artikelen 43 en 44”. Uit deze bepalingen van artikel 104 van het Reglement voor de procesvoering, in onderlinge samenhang gelezen, blijkt duidelijk dat het verzoek om voorlopige maatregelen op zich voldoende moet zijn voor de verwerende partij om haar opmerkingen voor te bereiden, en voor de rechter in kort geding om op het verzoek te beslissen, zonder dat zij in voorkomend geval nog andere gegevens nodig hebben. Ter waarborging

van de rechtszekerheid en van een goede rechtsbedeling is voor de ontvankelijkheid van een dergelijk verzoek vereist, dat het verzoekschrift in kort geding zelf een logische en begrijpelijke uiteenzetting bevat van de essentiële gegevens feitelijk en rechtens waarop het gebaseerd is. Dat verzoekschrift kan op bepaalde punten weliswaar worden ondersteund en aangevuld door verwijzingen naar bepaalde passages van de bijlagen, maar een algemene verwijzing naar andere schrifturen, ook wanneer deze bij het verzoekschrift zijn gevoegd, kan het ontbreken van de essentiële gegevens in het verzoekschrift niet goedmaken.

Hetzelfde geldt voor de presentatie van de opmerkingen van de verwerende partij over het verzoek in kort geding. Wanneer de uiteenzetting van bepaalde argumenten in het verzoekschrift en in de opmerkingen in antwoord daarop niet in overeenstemming is met de vereisten van bovenbedoelde bepalingen van het Reglement voor de procesvoering, kunnen die argumenten niet in

aanmerking worden genomen voor het bewijs van de feiten en de rechtspunten waarop zij betrekking hebben.

(cf. punten 43, 50-54)

2. De spoedeisendheid van een verzoek in kort geding moet worden getoetst aan de vraag, of een voorlopige beslissing noodzakelijk is ter voorkoming van ernstige en onherstelbare schade voor de partij die om de voorlopige maatregel verzoekt. Het is deze partij die moet bewijzen, dat zij niet op de uitspraak in de hoofdzaak kan wachten zonder een dergelijke schade te lijden.

Zuiver financiële schade kan in beginsel niet als onherstelbaar of zelfs maar moeilijk herstelbaar worden beschouwd, omdat er later steeds een geldelijke vergoeding voor kan worden geboden. De kortgedingrechter dient evenwel aan de hand van de bijzondere omstandigheden van het concrete geval na te gaan, of onverwijlde tenuitvoerlegging van de handeling waarop het opschortingsverzoek betrekking heeft, de verzoeker ernstige en onmiddellijke schade kan berokkenen die door geen latere beslissing kan worden hersteld.

(cf. punten 89, 92-93)

3. Ingevolge artikel 108 van het Reglement voor de procesvoering van het Gerecht heeft de kortgedingrechter te allen tijde de mogelijkheid, de beschikking in kort geding op grond van een wijziging in de omstandigheden te wijzigen of in te trekken. Onder „wijziging in de omstandigheden” moeten met name feitelijke omstandigheden worden verstaan, die in het concrete geval tot een andere beoordeling van de spoedeisendheid kunnen leiden.

(cf. punt 105)

4. Schade die anderen dan de partij die om de voorlopige maatregel verzoekt, door de tenuitvoerlegging van de bestreden handeling kunnen lijden, kan in voorkomend geval door de kortgedingrechter slechts bij de afweziging van de op het spel staande belangen in aanmerking worden genomen.

(cf. punt 118)